Este plăcută otrava de şobolani?

Este plăcută otrava de şobolani?

Ai mâncat vreodata otravă de şobolani? Stupidă întrebare! Fiecare stie ca otrava de şobolani este periculoasa. „Dar ca să ştii cum acţionează, întâi trebuie sa fi mâncat din ea." Cine vorbeşte în felul acesta, este tot aşa de nepriceput ea şi unul care citeşte reviste pornografice şi cărţi slabe, pentru ca să ştie ce este imoral. Un bărbat care a reuşit să realizeze ceva în viaţă si s-a înalţat la mare cinste povestea unui prieten că în anii adolescenţei, un tânăr i-a arătat o carte pornografică. Acea carte a avut-o numai câteva clipe în mâinile sale, dar ar da şi jumătate din averea lui, dacă nu s-ar fi uitat niciodată în ea. Ilustraţiile acelei cărţi l-au urmărit toată viaţa, cu toate că şi-a dat toată osteneala să le uite.

Seminţele de buruieni răsar uimitor de repede. Ele n-au nevoie nici de stropitoare, nici de un pământ arat. Acest adevăr ţi-l poate confirma orice ţăran. Buruiana se răspândeşte nemaipomenit de repede. Unde a prins o dată rădăcină, rămâne cu înverşunare. Exact aşa este şi cu otrava care se răspândeşte prin reviste, filme şi fotografii rele. Aceasta otrava roade adânc în inimă şi în memorie, se întinde şi nu se lasă stârpită.

Se întâmplă ca şi cu scaieţii din Australia. Când englezii au luat în stăpânire Australia, după cum se relatează, în această regiune a globului nu erau scaieţi. Un scoţian, care poseda în Australia plantaţii şi dorea să aibă această plantă naţionala (scaietele reprezintă stema naţională), a adus din patria sa seminţe de scai. El le-a semănat pe acestea într-un colţ din grădina lui. Dar vântul a purtat seminţele scaieţilor pâna departe, iar astazi e plin de ele în Australia. Cărţile proaste, videoul şi discuţiile murdare duc sămânţa răului în inimi, iar această sămânţă încolţeşte repede, creşte şi se înmulţeşte în inimă.

Există o lege dumnezeiasca, ce suna astfel: „Ce seamănă omul. aceea va şi secera" (Galateni 6.7). Toate vorbele oamenilor sunt „seminţe". În mod deosebit însă cuvintele tipărite. Toate ilustraţiile pe care le vezi, toate cărţile pe care le citeşti sunt seminţe care într-un fel oarecare răsar şi se dezvoltă. Cine citeşte lucruri rele şi cine le priveşte, va găsi fructele acestor seminţe rele chiar în viaţa lui. Da. El va „secera", putrezirea", cum spune Cuvântul lui Dumnezeu în Galateni 6.8. În faţa unui tribunal pentru minori a avut loc o dezbatere judiciara împotriva a doi băieţi de 15 şi 16 ani, care erau acuzaţi de delicte sexuale. La întrebarea judecătorului, ce anume i-a determinat să intre pe făgaşul delictelor şi implicit al păcatului, amândoi au răspuns că în ultimul an şcolar au primit de la un coleg de clasă videocasete pornografice.

Asemănător le merge multora. Cu siguranţa, nu întotdeauna urmările sunt delicte împotriva comunităţii, dar otrava răului roade mai departe în viaţa unora.

Viaţa noastră de fiecare zi şi mai ales petrecerea timpului liber este atât de dominată de sexualitate, încât devine o problemă. De sub pana unor scriitori se revarsă un adevărat puhoi de scrieri şi cărţi josnice şi dezgustătoare. Revistele, televizorul şi internetul răspândesc într-un mod neruşinat imoralităţi, crime şi fapte violente, otrăvind cu ilustraţiile şi articolele lor fantezia unei mulţimi imense de oameni şi mai ales a copiilor şi a tinerilor. Toate gazetele şi revistele pornografice sunt dăunătoare. Totul se învârte în jurul dragostei, însă nu al dragostei adevărate. ci al patimilor impuse. Urmarea nemijlocită a acestora este înmulţirea delictelor sexuale şi a violenţelor de orice fel.

Am muncit greu pentru a reconstrui oraşele noastre bombardate în cel de-al doilea război mondial. Ne dăm multă osteneală ca oraşele noastre să fie curate şi în exterior. Pretutindeni avem un sistem exemplar de purificare a apelor menajere şi industriale. Tot gunoiul şi apa murdară sunt eliminate prin canalizare subterană. Asupra acestei reglementări sunt dispoziţii legale. Sunt interzise şanţuri pentru scurgerea apelor menajere, ca şi puţuri absorbante. În alte domenii însă, dispoziţiile legale nu sunt aşa de severe. O altă murdărie se scurge peste oraşe si sate, mult mai periculoasă, sub forma filmelor şi a imaginilor care pătrund nestingherit. Urmarea este o descompunere tot mai adâncă a societăţii noastre. Se împlineşte exact ceea ce Domnul Isus a profeţit când a spus: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla şi la venirea Fiului omului" (Matei 24.37). Aceeaşi degenerare morala ca şi odinioară se va repeta nemijlocit înainte de sfârşitul istoriei lumii. Anormalul a devenit deja peste tot normal, iar normalul ameninţă să devină o excepţie. Decăderea morală, care se răspândeşte tot mai mult, este de asemenea un semn sigur al timpului de pe urma.

Dar poate şi tu, care citeşti aceste rânduri, eşti afectat. Animat prin multe ispite din jurul tău, cauţi vreo satisfacţie păcătoasă, pentru ca în cele din urma să descoperi ca eşti mai nefericit ca niciodată. Urmarea este că tot cauţi noi posibilităţi şi experienţe”. După toate acestea îţi merge ca unui morfinoman. El trebuie mereu să-şi ridice doza pentru a ajunge la starea dorită. De aceea viaţa unui om legat de păcat este o tortură fără pereche. Pe de o parte patima, de cealaltă parte sentimentele de vină si pocăinţă care te zguduie într-o parte si alta, aducându-ţi tot mai multă nemulţumire”. Şi de continui tot aşa, atunci starea fizică si psihică slăbită te vor face incapabil să mai suporţi excesul de împovărare, te vor duce la prăbuşire. Vei recolta „putrezirea". Chiar şi radiosul tânăr care trăieşte numai pentru plăceri sau zâmbitoarea femeie sexy sunt în realitate doar nişte ruine arse care şi-au vândut zâmbetul, ba chiar şi viaţa pentru bani cât mai mulţi. În realitate sunt după cum o serie de articole a unei reviste trebuia să recunoască profund nefericiţi şi îsi petrec zilele lor triste nu rareori într-un ospiciu sau se sinucid. De aceea Cuvântul lui Dumnezeu avertizează: „Nu vă înşelaţi în privinţa aceasta: nici curvarii. nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii. nici malahii, nici sodomiţii”, nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu" (1 Corinteni 6.9).

Dar cine ma poate ajuta? Unde este salvare pentru mine? poate întrebi. Isus Hristos a întâlnit odată la fântâna lui Iacov în Sihar o femeie, al carei suflet era foarte apăsat. El i-a spus multe lucruri, dar cel mai important a fost următorul: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu” (Ioan 4.10). Şi acest „dar" a facut-o şi pe ea libera. Acest dar nespus de mare al lui Dumnezeu este Isus Însuşi. El este Salvatorul, Eliberatorul! Şi pe tine vrea să te facă liber. Numai El îţi poate dărui ceea ce inima ta doreşte.

Când ai apă de izvor proaspătă, atunci nu mai doreşti să bei zeama tulbure dintr-o băltoacă infectată. De aceea nu te-a ajutat la nimic dacă numai ţi s-a spus mereu ce nu ai voie şi nu trebuie să faci. Predicile de morală nu eliberează. Trebuie să ai ceva mai bun. Da, cel mai bun. Până acum, metaforic vorbind, ai încercat să-ţi astâmperi setea cu ape din băltoace murdare. Acest fapt însă te-a făcut tot mai nemulţumit. De aceea îngăduie să ţi se arate izvorul nesecat şi proaspăt! Acest izvor real de viaţă este Isus, care doreşte să devină Domnul şi Mântuitorul tău. O. de ai cunoaşte şi tu darul lui Dumnezeu! „Vino la apa vieţii. Setos, ostenit şi slab! Vino, că nu în zadar vii. Aici vei afla repaus. Grăbeşte-te, nu-ntârzia! Viaţa veşnică-ţi va fi plata. Aici e apa vieţii. Aici fie ţinta ta!"